

РЕШЕНИЕ

№ 3312

гр. София, 13.05.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.04.2015 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: КРАСИМИРА ЖЕЛЕВА
АНТОНИ ЙОРДАНОВ

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **746** по описа за **2015** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на **СТОЛИЧНА ОБЩИНА** срещу **РЕШЕНИЕ** на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД** от 12.11.2014г., **НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ**, 104-ти състав, постановено по нахд № 4996/2012г.

В касационната жалба се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено при съществени процесуални нарушения. Твърди, че при съставянето на АУАН са спазени изцяло правилата и изискванията на чл. 57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН, като е посочена пълната и съответстваща на фактическото описание на нарушението правна квалификация. Посочва, че от събраните по делото доказателства по безспорен начин е установено че наказаното лице е извършило нарушението. Иска да бъде отменено обжалваното решение и постановено друго по съществото на спора, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът – СО, редовно уведомен се представлява от юрк. Ц., която поддържа касационната жалба.

Ответникът по касационната жалба – С. И. К., редовно уведомена за съдебното заседание се явява и моли съда да се произнесе с решение, с което да остави в сила решението на въззивния съд.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба се явява процесуално допустима, като подадена в срок, от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

С наказателно постановление № 218480/20.09.2013г., издадено от заместник кмет на Столична община (СО), на основание заповед № РД-09-2197/06.12.2011 г. на кмета на СО, на ответника по касация С. И. К. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 70 (седемдесет) лева, съгласно чл.36, ал.6, т.1 от Наредбата за превоз на пътници и условия за пътуване с масовия градски транспорт на територията на Столична община (отменена към настоящия момент, но действаща към момента на установяване на нарушението и издаване на НП) за нарушение на чл.35, ал.2 във вр. с чл.12, т.1 от Наредбата.

С обжалваното решение, първоинстанционния съд е отменил НП.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че НП е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 36, ал.4 НППУПМСГТСО (отм.).За да отмени НП, първоинстанционният съд е приел, че вмененото нарушение не е доказано по безспорен и категоричен начин, позовавайки се на показанията на актосъставителя, който няма спомен относно нарушението и неговия извършител.

Така постановеното решение е правилно като резултат, но при други мотиви:

Съгласно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НК, 104-ти състав е валидно и допустимо. На основание чл.220 АПК касационната инстанция възприема правилно установената от СРС фактическа обстановка. АУАН е съставен на бланка на Столична община, в която от фактическа страна е посочено, че ответникът в настоящето производство на 22.06.2013 г. в 19.41 ч."отказва билет, продаван от контролора“.

Съгласно чл. 35, ал. 2 НППУПМСГТСО (отм.) при констатиран от контролните органи по редовността на пътниците случай на пътуване без редовен превозен документ, пътникът заплаща билет за таксуване на нередовен пътник на стойност десет пъти по-висока от цената на билета за еднократно пътуване. При отказ на пътника да заплати билет за таксуване на нередовен пътник или билет за нетаксуван пътник с абонаментна карта на електронен носител, за всяко от тези нарушения, от длъжностното лице по контрола на пътника се съставя акт за установяване на административно нарушение по реда на ЗАНН и /пътникът/ се заставя от длъжностното лице да слезе на първата спирка по маршрута на превозното средство (чл. 36, ал. 1 НППУПМСГТСО). Глобата по наказателното постановление се определя в размер на 70,00 лв. за нарушенията, посочени в чл. 36, ал. 1 във връзка с чл. 35, ал. 2, ал. 4 и ал. 5 от посочената наредба – чл. 36, ал. 6, т. 1 НППУПМСГТСО (отм.). Анализът на цитираните норми сочи, че пътуването без редовен превозен документ не

е достатъчно основание за налагане на административното наказание по чл. 36, ал. 6, т. 1 НППУПМСГТСО (отм.). За да бъде глобен пътникът, пътувал без редовен документ, необходимо е и той да откаже да заплати билет за таксуване на нередовен пътник или билет за нетаксуван пътник с абонаментна карта на електронен носител. При издаване на оспореното НП административнонаказващият орган е приел, че С. е нарушил виновно разпоредбите на чл. 35, ал. 2, във вр. с чл. 12, т. 1 НППУПМСГТСО, тъй като е пътувала без превозен документ. За описаното по този начин нарушение обаче не е предвидена административно-наказателна отговорност. Административно-наказващият орган не е посочил релевантното обстоятелство за ангажиране на отговорността по чл. 36, ал. 6, т. 1, във вр. с чл. 36, ал. 1 НППУПМСГТСО, а именно лицето да е отказало заплащането на билет за таксуване на нередовен пътник, каквато констатация е направена в АУАН. Това от своя страна представлява нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, тъй като НП не съдържа описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено.

На следващо място местните власти не са представени контролни правомощия, във връзка с реда за осъществяване на обществен превоз на пътници и налагането на административни наказания по този ред са в противоречие с разпоредбите на Закона за автомобилните превози и неговият чл.101, който е нормативен акт с по-висока степен. Именно тази разпоредба регламентира обществените отношения, свързани с обществен превоз на пътници и предвижда пътник в моторно превозно средство за обществен превоз, който пътува без билет или друг документ, се наказва с глоба от 10лв.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XI касационен състав,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 12.11.2014 г., на Софийски районен съд, НО, 104-ти състав, постановено по НАХД № 4996/2014г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.